

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS VA'ESCHANAN • MAAMAR 9

למען תירא את הוי' אלקיך

So that you will fear Havayah your G-d

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likutei-torah/vaeschanan/9/

1 למען תירא את הוי' אלקיך. הנה להבין ענין המצות שנק' מצות המלך ששרשם מבחי' מל' ואעפ"כ [ואף על פי כן] הם ג"כ בחי' לבושים ומקיפים צריך להקדים תחלה ענין ההשתלשלות מעילה לעלול וענין בחי' יש מאין כ"ו כי

“So that you will fear Havayah your G-d.” Now, to understand the matter of the mitzvos, which are called “the commands of the King,” whose root is from the level of Malchus (sovereignty), and which nevertheless are also the level of garments and encompassing lights (makifim), we must first preface the matter of the chain of descending worlds (hishtalshelus) from cause to effect, and the matter of the level of something from nothing, etc. For

הנה ג"ע [גן עדן] הוא בחי' מל' שג"ע [שגן עדן] התחתון הוא במל' דיצירה וג"ע [וגן עדן] העליון הוא במל' דבריאה וכמ"ש האריז"ל [האריזי זכרוננו לברכה] שהוא בבחי' בינה שבמל'

indeed, Gan Eden is the level of Malchus: the lower Gan Eden is in the Malchus of the World of Yetzirah (Formation), and the upper Gan Eden is in the Malchus of the World of Beriah (Creation); and as the Arizal, of blessed memory, writes, it is at the level of Binah (understanding) within Malchus

(עיין בע"ח [בעץ חיים] שער מ"ג שער ציור עולמות אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] פ"א ועיין בפ' בראשית דכ"ו ע"א גן דא שכינתא תתאה כו' ובפ' תרומה קס"ו ב' ויקהל דר"י [דרכינו יצחק] ע"ב ובפ' פנחס דר"מ ע"ב) כי

(see Etz Chaim, Sha'ar 43, the Gate of the Picture of the Worlds of Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah, chapter 1; and see in Parshas Bereishis, folio 26a, “Gan (the Garden) — this is the lower Shechinah,” etc.; and in Parshas Terumah, 166b; Vayakhel, folio 210b; and in Parshas Pinchas, folio 240b). For

הנה ענין הג"ע [הגן עדן] הוא בבחי' השגת אלקות יושבין ונהנין מזיו השכינה וזהו מבחי' בינה דוקא אך לא מבחי' בינה כמו שהוא בבחי' האצילות אלא אחר שעוברת דרך המל'.

indeed, the matter of Gan Eden is at the level of the apprehension of G-dliness — “sitting and delighting in the radiance of the Shechinah (Divine Presence)” — and this is from the level of Binah specifically; yet not from the level of Binah as it is at the level of Atzilus (Emanation), but after it passes through Malchus.

והטעם הוא כי הנבראים הם בע"ג [בעלי גבול / בעל גבול] ומחודשים מאין ליש ממש וא"א להם להכיל בהם אור ההשגה

The reason is that created beings are finite and are brought newly into being, truly from nothing to something, and they cannot contain within themselves the light of apprehension

כמו שהוא בבחי' אצילות מאחר שאין ערך ביניהם כלל (וכמ"ש במ"א שלכן נקי יסוד יתום מאמו דהיינו מ"ש גבי יוסף יפה תואר ויפה מראה ר"ת [ראשי תיבות] יתום

as it is at the level of Atzilus, since there is no comparison at all between them. (As is explained elsewhere: this is why Yesod is called "orphaned of its mother," namely, what is written of Yosef, "beautiful of form and beautiful of appearance," whose initials [form the word] yasom (orphan);

כי יסוד הוא מקור ההשפעה בבי"ע ואי אפשר להיות בהשפעה זו גילוי בחי' בינה ממש כמו שהיא באצילות כמ"ש מזה ע"פ הרע"מ [הרע"א מהימנא] פ' כי תשא גבי והדל לא ימעט כו') (

for Yesod is the source of the flow of influence into Beriah, Yetzirah and Asiyah, and in this flow of influence there cannot be a revelation of the level of Binah itself as it is in Atzilus; as is explained on this, following the Raaya Mehemna of Parshas Ki Sisa, regarding "and the poor shall not give less," etc.)

אם לא ע"י שעוברת ההארה באמצעות בחי' המלי' שהיא הגורמת פעולת שינוי ההשפעה ממהות למהות unless the illumination passes through the medium of the level of Malchus, which is what brings about the change of the influence from one essence to another,

ממש עד שיהיה בריאה חדשה ממש וכנודע ההפרש שבין בחי' ההשתלשלות העולמות באצילות עצמו שהוא רק באופן עילה ועלול העלם וגילוי בלבד

altogether, until there is an altogether new creation. And, as is known, [there is] a difference between the level of the chain of descent of the worlds within Atzilus itself, which is only in the manner of cause and effect, concealment and revelation alone,

כי המדות הגם שהם מתהווים מהשכל ונולדים ממנו כנראה בעליל סיבת שינוי המדות באדם כשהוא קטן מתאוה לדברים קטנים ופחותים וכשהוא גדול אינו מתאוה להם כלל שהוא מסיבת הארת מוחין דגדלות כנ"ל

for the emotive attributes (middos), although they come into being from the intellect and are born of it — as is plainly seen in the cause of the change of a person's attributes: when he is small he desires small and petty things, and when he is grown he does not desire them at all, which is because of the illumination of the intellect (mochin) of maturity, as mentioned above

(ועיין בפ"י המשניות להרמב"ם [להרבי משה בן מימון] בסנהדרין משנת כל ישראל יש להם חלק. במ"ש שים דעתך כי נער קטן כו') והרי אנו רואים אופן המשכתם מהשכל שהוא רק בבחי' עילה ועלול

(and see the Rambam's Commentary on the Mishnah, in Sanhedrin, on the mishnah "All Israel have a share," in what he writes, "Set your mind [to this]: a small boy," etc.) — here we see that the manner in which they are drawn from the intellect is only at the level of cause and effect,

דהיינו בבחי' גילוי מהעלם שגם קודם יציאתם בגילוי מהעלם להיות מציאת אהבה ותשוקה או יראה ופחד הם כלולים ונמצאים ממש באותו השכל המוליד וא"כ הוא בבחי' יש מיש שהמקבל קרוב בערך להמשפיע.

that is, at the level of revelation from concealment: for even before they emerge from concealment into revelation, to become an existing love and longing, or awe and fear, they are included and actually present in that very intellect that gives birth [to them]. If so, it is at the level of something from something, in which the recipient is close in measure to the one who bestows.

משא"כ אופן התהוות ב"ע מבחי' מלי' דאצילות הוא בריחוק יותר גדול עד שהנבראים אינם ממהות אצילות כלל וזהו שנק' מאין המוחלט ליש להיות

Whereas the manner in which Beriah, Yetzirah and Asiyah come into being from the level of the Malchus of Atzilus is at a far greater distance, to the point that created beings are not of the essence of Atzilus at all. And this is what is called [coming into being] from absolute nothing to something, inasmuch as

כי בחי' המלי' נקרא אין שאינה מושגת אצלם כנ"ל וכמו עד"מ ההתפשטות מלך ב"ו [בשר ודם] על אנשי מדינתו שהוא בבחי' ריחוק

the level of Malchus is called "nothing" (ayin), for it is not apprehended by them, as mentioned above; and as, by way of analogy, the extension of a king of flesh and blood over the people of his country is at a level of distance,

שהרי מקבלים עול מלכות אף שאינם רואים פניו כלל (ועיין מ"ש בד"ה מי מנה עפר יעקב בפ"י והים עליהם מלמעלה)

for they accept the yoke of his kingship even though they do not see his face at all. (And see what is written in the discourse beginning "Who has counted the dust of Yaakov," on the meaning of "and the sea was upon them, above.")

וזהו הטעם שהג"ע [שהגן עדן] הוא בבחי' מלי' דייקא דהיינו צמצום האור עד שיהיה מהות חדש ממש בבחי' אור של תולדה ונקרא יש מאין עד שיהיה

And this is the reason that Gan Eden is at the level of Malchus specifically: that is, a tzimtzum (contraction) of the light until there is an altogether new essence, at the level of a light that is an offspring (toldah), and it is called something from nothing, so that it can be

מושג לנשמות ומלאכים דבי"ע והזו ג"כ הטעם שאנו ממשיכים כל האורות לבי"ע ע"י בחי' המלי' דוקא וכמו שאנו אומרים ברוך אתה הוי' אלקינו מלך העולם.

apprehended by the souls and angels of Beriah, Yetzirah and Asiyah. And this too is the reason that we draw down all the lights into Beriah, Yetzirah and Asiyah through the level of Malchus specifically, as we say, "Blessed are You, Havayah our G-d, King of the world."

2 וזהו מ"ש וזאת המצוה כו' לעשות בארץ אשר ארץ הוא בחי' מלכות דאצילות שכל ההמשכות בבי"ע הוא ע"י המלי' דוקא ע"כ נאמר לעשות בארץ דוקא

And this is [the meaning of] what is written, "And this is the commandment, etc., to do in the land which...": "land" is the level of the Malchus (sovereignty) of the World of Atzilus (Emanation), for all the drawings-down into Beriah, Yetzirah and Asiyah are through Malchus specifically; therefore it says "to do in the land" specifically.

והיינו מטעם הנ"ל שא"א להיות גילוי הארה מאור א"ס בבי"ע אם לא ע"י אמצעות בחי' המלי' דוקא שאז יוכל להיות מושג בנבראים ע"י בחי' הצמצום דרך המסך.

This is for the reason mentioned above: that there cannot be a revelation of illumination from the Infinite Light (Or Ein Sof) in Beriah, Yetzirah and Asiyah except through the medium of the level of Malchus specifically, for then it can be apprehended by created beings, through the level of tzimtzum (contraction), by way of the screen (masach).

משא"כ מאו"א [מאבא ואימא] לז"א ומז"א לא היה מושג בנבראים כלל להיותם בחי"א אצי" שלמעלה מההשגה ואף בהמדות אע"פ [אף על פי]

Whereas from Abba and Imma (Chochmah and Binah) to Z'eir Anpin (the emotive attributes), and from Z'eir Anpin, it would not be apprehended by created beings at all, since they are the level of Atzilus, which is above apprehension. And even in the emotive attributes (middos), although

שהם בחי"א ירידת המדרגה לגבי בחי"א חו"ב [חכמה ובינה] מ"מ הם ממהות אחד כו' ונק' הנצח לכך בשם ענף החכמה כנ"ל וכנודע.

they are a level of descent in rank relative to the level of Chochmah (wisdom) and Binah (understanding), nevertheless they are of one essence, etc.; and therefore Netzach (victory) is called by the name "the branch of Chochmah," as mentioned above and as is known.

אך הכח הזה בבחי"א מלי' להעלים האור ולהוות יש מאין הוא מהארת הכתר המאיר בה שהוא מבחי"א עצמיות אור א"ס ב"ה ונק' לכך כתר שהוא מענין כותרת

But this power in the level of Malchus — to conceal the light and to bring into being something from nothing — is from the illumination of Keser that shines in it, which is from the level of the very essence of the Infinite Light, blessed be He; and therefore it is called Keser (the Crown), from the term koteret (the crown of a pillar),

דהיינו בחי"א מקיף כו' והוא המהות כל העולמות מאין ליש כי גם האצי"א אינם ערך אליו ומקבלים ג"כ הארה מצומצמת מאד באופן יש מאין וכמ"ש והחכמה מאין תמצא.

that is, the level of an encompassing light (makif), etc. And it is what brings all the worlds into being from nothing to something; for even [the levels of] Atzilus bear no comparison to it, and they too receive a very contracted illumination, in the manner of something from nothing, as it is written, "And Chochmah is found from ayin (nothing)."

3 והנה לפי שנעוץ תחלתן בסופן דוקא ע"כ הארת הכתר מאיר במלי' יותר מכלל הע"ס [העשר ספירות] והוא הנותן בה כח ועוז להחיות מאין ליש בבחי"א כנ"ל.

Now, because "their beginning is wedged in their end" specifically, therefore the illumination of Keser (the Crown) shines in Malchus (sovereignty) more than in all the Ten Sefiros; and it is what gives it the power and strength to give life from nothing to something in Beriah, Yetzirah and Asiyah, as mentioned above.

ועיין בד"ה איהו וחיוהי ועיין מ"ש בד"ה כי כאשר השמים החדשים בענין השמים כסאי וזהו ענין המצות שהם בבחי' מלי מצות המלך

And see the discourse beginning "He and His life-forces"; and see what is written in the discourse beginning "For as the new heavens," on the matter of "The heavens are My throne." And this is the matter of the mitzvos, which are at the level of Malchus — "the commands of the King" —

דהיינו רמ"ח מיני המשכות מבחי' מלי בבי"ע ואעפ"כ [ואף על פי כן] שרשם בבחינת כתר תרי"ג ארחין דגלגלתא דהיינו מטעם הנ"ל שהארת הכתר הוא במלי דוקא (ועמ"ש מזה בביאור ע"פ והיה לכם לציצית וע"פ וידבר דעשרת הדברות)

that is, 248 kinds of drawings-down from the level of Malchus into Beriah, Yetzirah and Asiyah; and nevertheless their root is in the level of Keser — the 613 paths of the Gulgalta (the Skull) — namely, for the reason mentioned above, that the illumination of Keser is in Malchus specifically. (And see what is written on this in the explanation on "And it shall be for you as tzitzis," and on "And [G-d] spoke" of the Ten Commandments.)

וזהו שאמרו שתרי"ג מצות דאורייתא וז' מצות דרבנן הם בבחי' תרי"ך עמודי אור דהיינו כמו עמוד שמחבר הגג עם הרצפה שהוא בחי' [בחינת] נעוץ סופן בתחלתן כנ"ל.

And this is [the meaning of] what they said, that the 613 mitzvos of the Torah and the 7 mitzvos of the Rabbis are at the level of the 620 pillars of light: that is, like a pillar that joins the roof with the floor, which is the level of "their end is wedged in their beginning," as mentioned above.

והנה לפני כל המצות צ"ל לשם יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] ושכינתיה והענין כי המשכת אור זה שמהכתר הוא אינו כ"א ע"י בחינת היחודים דוקא יחוד או"א [אבא ואימא] ויחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא].

Now, before all the mitzvos one must say, "For the sake of the unification of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah (Divine Presence)." The explanation is that the drawing down of this light that comes from Keser is only through the level of the unifications specifically: the unification of Abba and Imma (Chochmah and Binah), and the unification of Z'eir Anpin and Nukva.

4 והענין כי היחוד הוא מסיבת תוספת ההארה בהמשפיע עד שיוכל להוריד ממנו הארה למטה כנ"ל וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] פחות מבן ט' שנה אין ביאתו ביאה שהוא לפי שלא נשלמו בו עדיין בחי' המוחין דגדלות

The explanation is that the unification comes about because of an addition of illumination in the one who bestows, until he is able to bring down from himself an illumination below, as mentioned above; and as our Sages, of blessed memory, said, one less than nine years old, his cohabitation is not [considered] cohabitation — which is because the level of the intellect (mochin) of maturity has not yet been completed in him.

ואף שיש בו אז ג"כ כח וחיות ויש לו ג"כ בחי' המוחין זהו רק כדי סיפוק לבד לצורך עצמו ודי להפקיע כו'

And even though he then also has strength and vitality, and he also has the level of intellect, this is only enough to suffice for his own needs alone, and enough to exempt, etc.

אמנם בבוא ההארה יתירה אז יכול להשפיע גם למטה ולהוליד מהות חדש ממש וכך יובן בענין כששיבחו חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] את ר"מ [רבי מאיר] שהיה אומר ג' מאות משלים ובשלמה כתיב וי דבר שלשת אלפים משל

But when the additional illumination comes, then he is able to bestow also below and to beget an altogether new being. And in the same way will be understood the matter of our Sages, of blessed memory, praising Rabbi Meir for saying three hundred parables, while of Shlomo it is written, "And he spoke three thousand parables."

וזהו פלא לכאורה איזה חידוש גדול יש במשלים הלא הם רק מענינים גשמיים שבעוה"ז ויותר יש שבה בידיעת רזין עילאין כנ"ל.

At first glance this is a wonder: what great novelty is there in parables? Are they not only from physical matters of this world? There is more praise in the knowledge of supernal mysteries, as mentioned above.

אך הענין שהמצאת המשל לנמשל דהיינו שיוכל להוריד חכמתו בלבושים גשמיים זהו ע"י עומק החכמה דייקא שלמעלה מהחכמה שבנמשל

But the explanation is that devising a parable for the matter it illustrates — that is, being able to bring one's wisdom down into physical garments — is through the depth of wisdom specifically, which is above the wisdom in the matter illustrated.

ולכן אנו רואים הרבה אנשים חכמים שאע"פ [שאף על פי] שידע דבר חכמה אעפ"כ [אף על פי כן] לא יוכל להסביר החכמה ההיא ומה גם ע"י משלים כו' ואם יאמר משלים יהיו מילין דכדי.

Therefore we see many wise men who, though [each] knows a matter of wisdom, nevertheless cannot explain that wisdom, and all the more so through parables, etc.; and if he does say parables, they will be idle words.

והיינו מפני כי לזה צריך עומק החכמה (ועמ"ש מזה בד"ה הנה אברם כו' ובד"ה והבדילה הפרוכת ועמ"ש בביאור ע"פ יונתי גבי פי' יפתי הלבושים שממעשה המצות)

This is because for this the depth of wisdom is needed. (And see what is written on this in the discourse beginning "Behold, Avram," etc., and in the discourse beginning "And the curtain shall divide"; and see what is written in the explanation on "My dove," regarding the meaning of "my fair one": the garments that come from the performance of the mitzvos.)

וזהו ג"כ ענין הנ"ל שלצורך השפעה צ"ל תוספת אור במשפיע (ועמ"ש בביאור דמזוזה מימין גבי והנה שרש גילוי האותיות כו' אבל שרשם כו' והמשל בזה כח ההולדה כו')

And this too is the matter mentioned above, that for the sake of bestowal there must be an addition of light in the one who bestows. (And see what is written in the explanation of "The mezuzah on the right," regarding "Now, the root of the revelation of the letters," etc., "but their root," etc., "and the analogy for this is the power of procreation," etc.)

וכמו"כ [וכמו כן] כאן שא"א להיות המשכת הכתר במל' ע"י המצוה שצריך להיות נמשך דרך או"א [אבא ואימא] וז"א אם לא ע"י תוספת הארה באצילות ואז ממילא היה השפעה למטה והוא הנק' בחי' יחודים

So too here: it is impossible for there to be a drawing down of Keser into Malchus through the mitzvah — which must be drawn by way of Abba and Imma and Z'eir Anpin — except through an addition of illumination in Atzilus; and then, of itself, there would be bestowal below. And this is what is called the level of unifications.

(ועמ"ש סד"ה ועשית בגדי קדש גבי והנה בזה יובן ענין ברכת המצות כו' ותכלית וסוף הברכה הוא להיות גילוי מלכותו ית'):

(And see what is written at the end of the discourse beginning "And you shall make holy garments," regarding "And with this will be understood the matter of the blessing over the mitzvos," etc., "and the purpose and end of the blessing is that there be a revelation of His kingship, may He be blessed.")

5 ב ועתה יובן מ"ש ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כ"א ליראה את הוי' אלקיך וארז"ל [ואמרו

רבותינו זכרונם לברכה] א"ת [אל תקרי] מה אלא מאה כו'

2. And now will be understood what is written, "And now, Israel, what does Havayah your G-d ask of you, but to fear Havayah your G-d," and our Sages, of blessed memory, said: do not read mah (what) but me'ah (one hundred), etc.

פ"י כי ענין המצות הוא המשכת כתר במל' והיינו מה ה' אלקיך שואל מעמך כ"א ליראה ולהמשיך אור הכתר במל' הנק' הוי' אלהיך

The explanation is that the matter of the mitzvos is the drawing down of Keser (the Crown) into Malchus (sovereignty). And this is "what does Havayah your G-d ask of you, but to fear," and to draw the light of Keser into Malchus, which is called "Havayah your G-d."

כי בחי' אור הכתר כמו שהיא למעלה אינן יכולים לקבלו ובמ"ת [ובמתן תורה] שהיה גילוי אור הכתר אנכי פרח נשמתם

For the level of the light of Keser as it is above, they cannot receive it; and at the Giving of the Torah, when there was a revelation of the light of Keser — "Anochi (I)" — their souls flew out.

אבל מהו שואל מעמך להמשיך אור הכתר במל' הנק' מה כמ"ש מה רב טובך כו' (עיי' זח"א [זהר חלק א] בהקדמה ד"ב ור"פ תרומה).

But what He asks of you is to draw the light of Keser into Malchus, which is called mah (what), as it is written, "How (mah) great is Your goodness," etc. (See the Zohar, Part I, in the Introduction, folio 2, and the beginning of Parshas Terumah.)

וזהו אלא מאה שע"י מאה ברכות ממשיכים מבחי' אור הכתר כמ"ש בפ' חיי שרה (דקכ"ג ע"א).

And this is "but me'ah (one hundred)": through one hundred blessings we draw down from the level of the light of Keser, as is written in Parshas Chaye Sarah (folio 123a).

והרב המגיד הקדוש ז"ל [זכרוננו לברכה / זכרונם לברכה] היה מרגלא בפומיה תמיד פסוק זה דועתה מה הוי' שואל מעמך כו'

And the holy Rav, the Maggid, of blessed memory, constantly had this verse on his lips: "And now, what does Havayah ask of you," etc.

והיה נותן בו טעם בתוספת ביאור ודקדוק הלשון כ"א ליראה את הוי' אלקיך דוקא דהיינו שא"צ [שאיין צריך / שאינו צריך] לפרש ליראה את הוי' אלקיך שהוא המשכת אור א"ס במלי הנקי אלקים

And he would give a reason for it, adding an explanation and a precise reading of the wording, "but to fear Havayah your G-d" specifically: that is, there is no need to interpret "to fear Havayah your G-d" as the drawing of the Infinite Light (Or Ein Sof) into Malchus, which is called Elokim;

אלא יתפרש כפשוטו שכא"א [שכל אחד ואחד] ימשיך אור הכתר באלקות השורה בו ממש דהיינו בחי' ניצוץ הארת המלי שבנפשו שע"י המצוה ששרשה מאור הכתר ימשיך בו הארה משם.

rather, it should be interpreted according to its plain meaning: that each and every one should draw the light of Keser into the G-dliness that actually rests within him, namely, the level of the spark of the illumination of Malchus that is in his soul — that through the mitzvah, whose root is from the light of Keser, he should draw into it an illumination from there.

6 וזהו אלקיך דוקא. וז"ש [וזהו שכתוב] ואהבת את הוי' אלקיך בכל מאדך שהיא בחי' רעותא דלבא דהיינו פנימית הלב שלמעלה מהגבלת הכלים דלב

And this is "your G-d" specifically. And this is [the meaning of] what is written, "And you shall love Havayah your G-d ... with all your might (me'odecha)," which is the level of the desire of the heart (re'usa deliba), that is, the inner dimension (pnimiyus) of the heart, which is above the limitation of the vessels of the heart;

והוא ז"א בעתיקא אחיד ותליא עי"ז יתעורר הכתר עליון מקורה מקיפים להיות נמשך ושורה למטה. וזהו כל עיקר ענין המצות כו'.

and this is [the teaching] "Z'eir Anpin (the emotive attributes) is bound to and hangs upon Atika." Through this, the supernal Keser (Crown), the source of the encompassing lights, will be aroused to be drawn down and to rest below. And this is the whole essence of the matter of the mitzvos, etc.

7 והנה המצות נקראו לכושים ומקיפים אך התורה היא בחי' מזון לכו בלחמי והענין כי התורה היא בחי' חו"ב [חכמה ובינה]

Now, the mitzvos are called garments and encompassing lights, but the Torah is the level of food — "Come, eat of my bread." The explanation is that the Torah is the level of Chochmah (wisdom) and Binah (understanding):

שהוא תשבי"כ [תורה שבכתב] שנק' ספר דאורייתא מחכמה נפקת ותשבע"פ [ותורה שבעל פה] היא בחי' בינה והענין כי התורה שרשה ג"כ מבחי' הכתר אלא שהיא בבחי' חכמה שבכתר.

that is, the Written Torah, which is called a book (sefer), for “the Torah comes forth from Chochmah”; and the Oral Torah is the level of Binah. And the explanation is that the Torah too has its root in the level of Keser (the Crown), except that it is at the level of the Chochmah within Keser.

8 וכמ"ש ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל דהיינו בחי' קו האמצעי שמכריח מן הקצה העליונה דכתר אל קצה התחתונה בסוף האצילות והוא המזווג ומייחד או"א [אבא ואימא] להמשיך בחי' טפת אבא כו'.

As it is written, “He established a testimony in Yaakov and set a Torah in Israel”: that is, the level of the middle line, which runs from the upper end of Keser (the Crown) to the lower end, at the conclusion of the World of Atzilus (Emanation); and it is what couples and unites Abba and Imma (Chochmah and Binah), to draw down the level of the drop of Abba, etc.

והוא בחי' התורה והיינו ע"י הארת הכתר כנודע וז"ש [וזהו שכתוב] החכמה תחיה בעליה פ"י כי למטה החכמה תחיה ממש את המצות

And this is the level of the Torah, and this is through the illumination of Keser, as is known. And this is [the meaning of] what is written, “Chochmah (wisdom) gives life to its masters (be'aleha)”: the explanation is that below, Chochmah actually gives life to the mitzvos,

שהרי המצות הם בבחי' מל' ומקורה ושרשה הוא מאו"א [מאבא ואימא] וז"א כי ממל' שבחכמה נעשה חכמה שבמל' וכן ממל' דבחסד כו'

for the mitzvos are at the level of Malchus (sovereignty), and its source and root is from Abba and Imma and Z'eir Anpin (the emotive attributes): for from the Malchus within Chochmah comes the Chochmah within Malchus, and likewise from the Malchus of Chesed (kindness), etc.;

וכמו התורה שהיא בירור המצות דהיינו הטעם והשכל של אותו המצוה וה"ז [והרי זה] חיות המצוה ממש (וכמ"ש מזה בד"ה ראיתי והנה מנורת זהב כו')

[this is] like the Torah, which is the clarification of the mitzvos — that is, the reason and the rationale of that mitzvah — and this is truly the life-force (chayus) of the mitzvah. (As is written on this in the discourse beginning “I saw, and behold, a menorah of gold,” etc.)

ומי"מ בשרש כל השרש המצות יותר נעלה אף מבחינת החכמה דתורה הרי שרש המצות מכתר שבכתר שהוא למעלה מהחכמה שבכתר.

Nevertheless, at the root of all roots, the mitzvos are loftier even than the level of the Chochmah of the Torah, for the root of the mitzvos is from the Keser within Keser, which is above the Chochmah within Keser.

(ועמ"ש מזה בביאור ע"פ צאינה וראינה וע"פ יביאו לבוש מלכות) וע"כ נקראו המצות בעליה דחכמה

(And see what is written on this in the explanation on "Go out and see," and on "Let them bring royal apparel.") And therefore the mitzvos are called the masters (be'aleha) of Chochmah;

רק שאעפ"כ [שאף על פי כן] החכמה תחיה בעליה וכידוע שלכך נק' התורה מזון לנפש כמ"ש לכו לחמו בלחמי כו' להיותם מחיה ממש

only that, even so, "Chochmah gives life to its masters." And as is known, this is why the Torah is called food for the soul, as it is written, "Come, eat of my bread," etc., since they actually give life.

אבל המצות נק' בשם לבושים דהיינו מצד שרשם באור הכתר שהוא כחי' מקיפים (ועמ"ש עוד מזה בביאור ע"פ אני לדודי כו')

But the mitzvos are called by the name garments, that is, on account of their root in the light of Keser, which is the level of encompassing lights (makifim). (And see what is written further on this in the explanation on "I am my Beloved's," etc.)

אך במקיפין עצמן יש ב' בחי' ולנגד זה נק' המצות לבוש והתורה נק' בית אל תקרא בניך

However, within the encompassing lights themselves there are two levels; and corresponding to this, the mitzvos are called a garment, and the Torah is called a house: "Do not read banayich (your children)

אלא בוניך והמלי' נק' ג"כ לבוש ובית וכמאמר ר' [רבי] יוסי מימי לא קריתי לאשתי אשתי אלא ביתי וכתוב ויבן ה' את הצלע לשון בנין.

but bonayich (your builders)." And Malchus too is called a garment and a house, as in the saying of Rabbi Yossi, "In all my days I never called my wife 'my wife,' but 'my house'"; and it is written, "And Havayah built the rib" — an expression of building.

9 והענין הוא כי ההפרש בין הלבוש לבית הוא כי אף ששניהם הם בחינת שומרים ומגינים על האדם מ"מ יש הפרש גדול ביניהם כי הלבוש הוא בקירוב גדול אל המהתלבש בו וגם שהוא מיוחד למדתו דוקא.

The explanation is that the difference between a garment and a house is this: although both of them serve to guard and protect a person, nevertheless there is a great difference between them, for a garment is in great closeness to the one who wears it, and it is also fitted to his measure specifically.

משא"כ הבית הוא בריחו הרבה ממנו לפי שהוא בהרחבות והתפשטות יתירה וע"כ אינה מיוחדת לפי מדת הדר בו.

Whereas a house is at a great distance from him, since it is of great breadth and expanse, and therefore it is not fitted to the measure of the one who dwells in it.

10 וכמ"כ [וכמו כן] למעלה יש ב' מיני מקיפים הא' המקיף שבבחי' השתלשלות שמבחי' פנימי שבעליון נעשה מקיף לתחתון שהוא מיוחד

So too above, there are two kinds of encompassing lights. The first is the encompassing light within the chain of descending worlds (hishtalshelus), in which, from the level of what is inner in the higher one, an encompassing light is made for the lower one; it is fitted

רק לפי ערך הכלי שלגבי מדת אותו הכלי בשיעור קבלתה הוא בחי' מקיף משא"כ אם היתה רחבה היה נכנס בבחי' פנימיות וכמו שהוא בחי' פנימיות בעליון כו' והוא הנק' בחי' לבוש.

only to the measure of the vessel: in relation to the measure of that vessel, in the extent of its capacity to receive, it is the level of an encompassing light, whereas if [the vessel] were wider, it would enter as an inner light (pnimiyus), just as it is the level of an inner light in the higher one, etc. And this is what is called the level of a garment.

11 והבי' הוא בחי' מקיף כל המקיפין דהיינו בחי' אור העגול הראשון שהוא מקיף כל העולמות בהשוואה א' ולא שהוא מקיף פרטי

The second is the level of the encompassing light of all encompassing lights, that is, the level of the first circular light, which encompasses all the worlds equally, as one, and not that it is a particular encompassing light;

כי הוא מעצמות אור א"ס השה ומשה כו' וכוללם כולם כא' [כאחד] והוא הנק' בשם בית. וז"ש [וזהו שכתוב] בע"ח [בעץ חיים] דשרש ההיכלות הוא משירי אור המקיפין כו'

for it is from the essence of the Infinite Light (Or Ein Sof), "Who is equal and makes equal," etc., and it includes them all as one. And this is what is called by the name "house." And this is what is said in Etz Chaim, that the root of the heichalos (chambers) is from the remnants of the light of the encompassing lights, etc.

(ועיין מענין מזון לבוש בית ע"פ מזמור שיר חנכת הבית. ועמ"ש מענין ב' בחי' מקיפים בשיר השירים ע"פ כאהלי קדר כיריעות שלמה ובביאור ע"פ הבאים ישרש כו' ובביאור ע"פ כי תצא בענין ל' [לשון] מ' [דצלם])

(And see on the subject of food, garment, house, on "A psalm, a song for the dedication of the House." And see what is written on the subject of the two levels of encompassing lights in Shir HaShirim, on "like the tents of Kedar, like the curtains of Shlomo"; and in the explanation on "[In days] to come, Yaakov will take root," etc.; and in the explanation on "When you go out," on the subject of the lamed and mem of tzelem (image).)

והנה ב' מיני מקיפין הללו שניהם באים ומתגלים בבחי' מל' (ולכן אמר דוד מזמור שיר חנכת הבית עם היות ששלמה בנה הבית והיינו לפי שדוד היה מרכבה לכללות בחי' מלכות דאצילות וכמ"ש במ"א)

Now, these two kinds of encompassing lights both come and are revealed in the level of Malchus (sovereignty). (And therefore David said, "A psalm, a song for the dedication of the House," even though Shlomo built the House; this is because David was a chariot for the level of the Malchus of Atzilus (Emanation) in its general and collective expression (klalus), as is explained elsewhere.)

והיינו שמצד מה שהוא בבחי' מצות המלך זהו בחי' לבוש ושרשו מאור הכתר כנ"ל. אמנם מצד שהוא בחי' תשבע"פ [תורה שבעל פה] נק' בית

That is, inasmuch as it is at the level of "the commands of the King," this is the level of a garment, and its root is from the light of Keser (the Crown), as mentioned above. However, inasmuch as it is the level of the Oral Torah, it is called a house:

כמו הבית שהוא שומר להאדם ומצילו מן הקור והגשמים או מן החום כמ"כ [כמו כן] שמור זו משנה שמור לנוק' [לנוקבא]

just as a house guards a person and saves him from the cold and the rain, or from the heat, so too "Guard (shamor) — this is the Mishnah"; "guard" [corresponds] to the Nukva (the feminine),

שהוא בבחי' שומר הטוב מהרע ומבררת אותו כמ"ש ותתן טרף לביתה בחכמה יבנה בית חכמות נשים בנתה ביהת עיין ברבות ר"פ שמיני כי בחכמה דייקא אתברירו.

which is at the level of guarding the good from the evil and refining it, as it is written, "And she gives food (teref) to her household"; "Through wisdom a house is built"; "The wise among women builds her house" — see the Midrash Rabbah at the beginning of Shemini; for it is in Chochmah (wisdom) specifically that they are refined.

אך עכ"ז [עם כל זה] הוא ע"י כח המקיף עליון דבחי' בית ובחי' זו בתורה הוא הבל הדבור שמדבר המשנה
But even so, this is through the power of the supernal encompassing light of the level of a house. And this level in the Torah is the breath of the speech with which one speaks the Mishnah,

שהוא בחי' מקיף וכמ"ש ואשים דברי בפיו ובצל ידי כסיתך וכמ"ש במ"א ע"פ ביום השע"צ [השמיני
עצרת] בענין גדול תלמוד שמביא לידי מעשה וכמ"כ [וכמו כן] ג"כ בבינונים ספ"ה

which is the level of an encompassing light, as it is written, "And I have put My words in your mouth, and in the shadow of My hand I have covered you"; and as is explained elsewhere, on "On the day of Shemini Atzeres," on the subject of "Study is great, for it leads to action"; and likewise also in [the Book of] the Beinonim, at the end of chapter 5,

בשם הפע"ח [הפרי עץ חיים] ועמ"ש ג"כ מענין הדב ור בד"ת [בדברי תורה] בד"ה את חקת התורה גבי ושני
תולעת. אך להיבן מה שאמרו שמור זו משנה דוקא דהיינו תשבע"פ [תורה שבעל פה].

in the name of the Pri Etz Chaim. And see also what is written on the subject of speech in words of Torah in the discourse beginning "This is the statute of the Torah," regarding "and scarlet wool." But to understand why they said "Guard — this is the Mishnah" specifically, that is, the Oral Torah:

12 והענין כי התורה היא להבדיל בין הטמא לטהור. וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] בת"כ [בתורת כהנים]
ס"פ שמיני צ"ל בין פרה לחמור והלא כבר הם מפורשים.

The explanation is that the Torah is to distinguish between the impure and the pure. And our Sages, of blessed memory, said in the Toras Kohanim, at the end of Shemini: Need it say, between a cow and a donkey? Are they not already explicit?

א"כ למה נאמר ולהבדיל בין הטמא ובין הטהור. בין טמאה לך לטהורה לך. בין שנשחט רובו של קנה לנשחט חציו.

If so, why does it say, "And to distinguish between the impure and the pure"? Between what is impure for you and what is pure for you: between [an animal] of which the greater part of the windpipe was slaughtered and one of which half was slaughtered.

וכמה הוא בין רובו לחציו מלא שעורה עכ"ל [עד כאן לשונו] והיינו כי מה שמבואר בתשב"כ [בתורה שבכתב] שהוא אסור או מותר אין זה צריך לפנינו ואינו נקי הוראה כלל בפ"ק [בפרק קמא] דהוריות (דף ד' ע"א)

And how much is [the difference] between its greater part and its half? A hair's breadth. End of quote. That is, what is made clear in the Written Torah to be forbidden or permitted does not need [to be taken] inside [to the sages], and is not called a ruling (hora'ah) at all — in the first chapter of Horayos (folio 4a),

לענין הורו ב"ד [בית דין] משום דזיל קרי בי רב הוא. כי הוראה זהו שייך על דבר שאינו גלוי כ"כ [כל כך] ויש לספק בו

regarding [the law of] "the court ruled," because it is [a case of] "go and read it in the schoolhouse." For a ruling applies to a matter that is not so revealed, in which there is room for doubt;

ולכן עיקר הוראה זו הוא ע"י תשב"כ [תורה שבעל פה] שבה מתברר אף בדברים המסופקים מהו אסור ומהו מותר וההוראה הוא הבירור וזהו דשמור זו משנה.

therefore the essence of this ruling is through the Oral Torah, in which it is clarified, even in doubtful matters, what is forbidden and what is permitted; and the ruling is the clarification (birur). And this is [the meaning of] "Guard — this is the Mishnah."

13 והנה בגשמיות ההבדלה הוא כפשוטו שלא יאכלו האיסור. אך ההבדלה ברוחניות הוא כי ידוע שכל דבר איסור מה שהוא אסור על האדם יש לו שרש ומקור למעלה בקליפות.

Now, physically, the separation is in its plain sense: that they not eat what is forbidden. But the separation in spirituality is this: it is known that every forbidden thing — whatever is forbidden to a person — has a root and source above, in the kelipos (the husks).

ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] העובר עבירה אחת קונה לו קטיגור אחד וע"י זה שאומר הוא אסור ופסול וכיוצא הוא מבטלו ומורידו מגדולתו

Therefore our Sages, of blessed memory, said, "One who commits one transgression acquires for himself one accuser." And through one's saying "it is forbidden" and "invalid" and the like, he nullifies it and brings it down from its greatness,

כי באמת הרע מצד עצמו היה כלא היה רק בבחי' הוצפא אם תגביה כנשר כו' וע"י המבטשין יפלו ויתפרדו כל פועלי און.

for in truth evil in and of itself is as if it never was, except at the level of brazenness (chutzpa) — "Though you rise high like the eagle," etc. — and through those who strike [it], all workers of iniquity shall fall and be scattered.

14 והנה ב חינה זו הוא בחי' מלי' מתניתא מלכתא שגוזר כך וכך כו'. ולכן התשבע"פ [התורה שבעל פה] בבחי' זו שנקראת בית היא בחי' שומר להלבושים הנעשים ממעשה המצות

Now, this level is the level of Malchus (sovereignty) — "the Mishnah is a queen" — which decrees thus and thus, etc. Therefore the Oral Torah, in this level, which is called a house, is the level of a guard for the garments that are made from the performance of the mitzvos.

והענין כי המצות עמן אף ששרשן בכתר והוא בחי' הרצון אשר במצוה אבל גוף הדבר שנעשה בו המצוה הוא מנוגה כמו ציצית מצמר וכיוצא ויש בו טו"ר [טוב ורע]

The explanation is that the mitzvos themselves — although their root is in Keser (the Crown), and this is the level of the will that is in the mitzvah — nevertheless the very object with which the mitzvah is done is from nogah, such as tzitzis from wool and the like, and there is good and evil in it,

וצריך בירור והיינו ע"י בחי' מלי' ותתן טרף לביתה כו' וגם צריך שמירה והוא בחינת תכלת נהורא תכלא שחפו בו המשכן הוא בחי' בית.

and it needs refining, and this is through the level of Malchus — "And she gives food (teref) to her household," etc. And it also needs guarding, and this is the level of techeles, "the blue light (nehora techela)," with which the Mishkan was covered, which is the level of a house.

15 ועמ"ש סד"ה מה טובו אוהליך יעקב אוהל נקי דירת עראי בחי' בעלי עסקים שקובעים עתים לתורה פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית

And see what is written at the end of the discourse beginning "How goodly are your tents, Yaakov": a tent is called a temporary dwelling — the level of businessmen who set times for Torah, one chapter in the morning and one chapter in the evening;

משכנותיך נקי דירת קבע כשעוסק בתורה תמיד ועכ"פ [ועל כל פנים] נקי התורה דירה ובית שהוא שומר להלבושים ועמ"ש מענין מקיף דתכלת סד"ה ויקח קרח וזהו למען תירא.

"your dwelling places" are called a permanent dwelling — when one engages in Torah constantly. At any rate, the Torah is called a dwelling and a house, which guards the garments. And see what is written on the subject of the encompassing light of techeles at the end of the discourse beginning "And Korach took." And this is "So that you will fear."

כי הנה מתחלה נאמר וזאת המצוה כו' לעשות בארץ. אבל צ"ל ג"כ למען תירא כו' לשמור.

For at first it says, "And this is the commandment, etc., to do in the land"; but there must also be "so that you will fear, etc., to guard."

16 ופי' כי לעשות היינו המשכת הכתר ע"י המצות והוא הנקי לבוש כנ"ל והדר לשמור כו'

The explanation is that "to do" is the drawing down of Keser (the Crown) through the mitzvos, and this is what is called a garment, as mentioned above; and then "to guard," etc.,

היינו בחי' שמור זו משנה אך אם ה' לא יבנה כו' וצ"ל למען תירא את ה'.

that is, the level of "Guard — this is the Mishnah." But "Unless Havayah builds," etc.; and so there must be "so that you will fear Havayah."

פי' אם ה' לא יבנה בית היינו כי אותיות התורה נקי בית וכמ"ש דס"ה אחת שאלתי מאת ה'. שבתי בבית ה'.

The meaning of "Unless Havayah builds the house" is that the letters of the Torah are called a house, as is written at the end of the discourse beginning "One thing I asked of Havayah": "that I may dwell in the house of Havayah."

17 וצ"ל בית הוי' דוקא דהיינו כמ"ש ודברי אשר שמתני בפ"ך וכמ"ש מזה סד"ה ראשי המטות גבי לאמר זה הדבר כו'

And it must be the house of Havayah specifically: that is, as it is written, "And My words which I have put in your mouth"; and as is written on this at the end of the discourse beginning "The heads of the tribes," regarding "saying: This is the thing," etc.

וזהו תען לשוני אמרתך וכמ"ש ג"כ סד"ה ששים המה מלכות בענין פי' בכל המקום אשר אזכיר את שמי כו'

And this is "My tongue shall respond to Your word"; and as is written also at the end of the discourse beginning "There are sixty queens," on the subject of the meaning of "In every place where I cause My Name to be mentioned," etc.;

ע"ש ולהיות כן הוא ע"י לעמן תירא את הוי' ולא תחללו כו' שלא להיות יש ודבר מפסיק כו' see there. And for it to be so is through "so that you will fear Havayah," and "you shall not profane," etc., so that there not be a yesh (a separate existence) and a thing that interrupts, etc.

משא"כ התורה שבלי יראה אינו נק' בית ה' כ"א נק' רק תרעא לדרתא (כפ' במה מדליקין דל"א) וזהו Whereas Torah that is without fear is not called the house of Havayah, but is called only "a gate to the courtyard" (in the chapter Bameh Madlikin, folio 31). And this is

כי אורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרחא לעילא ואין נעשה כלל הברור וההבדלה באמרו כשר ופסול. because "Torah without fear and love does not fly upward," and the refining and separating, by one's saying "kosher" and "invalid," does not come about at all.

וע"כ אמר למען תירא כו' לשמור וגם כמ"ש במ"א ע"פ השמים כסאי כו' איזה בית And therefore it says, "So that you will fear," etc., "to guard." And also, as is written elsewhere on "The heavens are My throne," etc., "What house

אשר תבנו לי שבח"י מקיף עליון דבית הוא הנעשה ע"י כריעות והשתחוואות דשמו"ע [דשמונה עשרה] שהוא בחינת ביטול כו' וזהו למען תירא כו' לשמור כו'.

would you build for Me?": that the level of the supernal encompassing light of a house is what is made through the bending of the knees and the bowings of the Shemoneh Esreh, which is the level of self-nullification (bittul), etc. And this is "So that you will fear," etc., "to guard," etc.

ועי' בפ' נח (דף ע"ד א') ע"פ והבית בהכנותו ובפ' וישלח (דף קע"ב) ועמ"ש בד"ה וכל בניך גבי א"ת [אל תקרי] בניך אלא בוניך:

And see in Parshas Noach (folio 74a) on “And the house, in its being built,” and in Parshas Vayishlach (folio 172); and see what is written in the discourse beginning “And all your children,” regarding “do not read banayich (your children) but bonayich (your builders).”

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likutei-torah/vaeschanan/9/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok